

intusschen, de eenstemmigheid der mogendheden is altijd van het al of niet ontstaan van „zekere verwickelingen” afhankelijk.

Hieromtrent schijnen zij eenstemmig, dat de blokkade van Kreta gehandhaafd moet blijven. Kreta is nu eenmaal hun troetelkind. Zij hebben het autonomie willen geven, maar daar wou het niets van weten. Zij hebben het van zijn boozen Griekschen broeder willen bevrijden, maar de broeder wilde niet weg en het kind zelf hield hem vast. Toen hebben zij het in een gordel van ijzer en staal gesloten en dien zal het voorloopig blijven dragen.

Uit volkenrechtelijk oogpunt beschouwd is dat handhaven van de blokkade ongeoorloofd, een schending van de neutraliteit. Nu men Griekenland en Turkije op Griekschen bodem laat vechten, bestaat er geen reden waarom men het hen ook niet op Turkschen bodem, dat is op Kreta, zou laten doen. Kolonel Vassos is thans meer dan ooit in zijn recht als hij de moslems op het eiland aanvalt en evenmin als de mogendheden er aan zouden denken Turksch Epirus te blokkeeren, indien de inwoners dier provincie met Griekenland gemeene zaak maakten, evenmin hebben zij het recht de bewoners op Kreta te verhinderen van den oorlog partij te trekken en de gehate Turken aan te vallen. Ja maar, zeggen de verdedigers van de mogendheden-politiek, de blokkade dateert van voor den oorlog. De blokkade van Kreta was inderdaad een der middelen om den oorlog te voorkomen en als zoodanig onhandig gekozen, maar geoorloofd. Doch nu er oorlog is, gaat het toch niet aan dat doellooze middel te blijven handhaven en alzoo een der oorlogvoerenden zeker voordeel te verschaffen en de andere in zijn bewegingen te hinderen. Griekenland heeft op dit punt bescheiden en geestig gewezen in zijn nota, waarin het verklaarde de regelen van het volkenrecht, voortvloeiend uit het bekende tractaat van Parijs, te zullen eerbiedigen en de mogendheden tegelijk verzocht harerzijds strikte onzijdigheid te bewaren. Het antwoord der mogendheden was de hooghartig brutale verklaring van Oostenrijk: *An der Blokkade Kretas wird nichts geändert.*

Van Kreta hoort men nu niet veel meer. Wat kolonel Vassos op het oogenblik doet is onbekend; misschien bereidt hij een aanval voor, maar het is gevaarlijker dan ooit voor Griekenland de mogendheden te vertoornen.

Van de Grieksch-Turksche grens verneemt men daarentegen des te meer. Maar ook heel veel tegenstrijdigs, zoodat het voor velen onmogelijk is uit de telegrammen-reeksen wijs te worden. In het algemeen houde men bij het lezen daarvan het volgende in het oog:

Elk telegram, uit Athene of uit een plaats die in Grieksche handen is, afkomstig, stelt de oorlogsfeiten als gunstig voor Griekenland — elk telegram uit Konstantinopel of van de Turksche ambassades enz., afkomstig als gunstig voor Turkije voor. Van Europa geldt: hoe zuidelijker volk, hoe leugenachtiger volk. Daarbij komt ook dat de zoogenaamde Oostersche volken om hun geringe waarheidsliefde bekend zijn; Zuid-Oostelijk Europa is dus een heel erge hoek. Een oorlog werkt ook slecht op den waarheidszin; men denke aan de Chineesche leugenfabrieken in den jongsten